

KOMPENDIUM 2016

SREDNEASIATSKAJA OVTJARKA

Svenska Ovcharkaklubben
Svenska Bergs- och Herdehundsklubben
Framtaget för domarkonferens 2016
KOMPENDIUM 2016

Kompendiet för Sredneasiatskaja Ovtjarka är framtaget av den svenska rasklubben (Svenska Ovcharkaklubben) genom Lisen Burmeister. Kompendiet är godkänt av dess specialklubb (Svenska Bergs- och Herdehundsklubben). Samtliga bilder har godkänts för kompendiets användning av respektive fotograf (främst Patrik Hallberg och Katriina Ranto). Layout är gjord av Pernilla Sandström.

Översiktlig innehållsförteckning

<u>Ursprung</u>	<u>2</u>
<u>Helhetsintryck och måttförhållanden</u>	<u>5</u>
<u>Uppförande/karaktär</u>	<u>5</u>
<u>Huvud</u>	<u>7</u>
<u>Kropp</u>	<u>10</u>
<u>Rörelser</u>	<u>14</u>
<u>Storlek</u>	<u>15</u>
<u>Hud, päls och färg</u>	<u>14</u>
<u>Fel</u>	<u>16</u>

OBS!

Vi ber Er uppmärksamma att på de exempelfotografier som använts kan det förekomma både felaktiga och utsökta detaljer i andra hänseenden än de som avses att demonstreras i kompendiets olika stycken.

Detta kompendium kommenterar och förklarar texten i standarden. Kompendiet är framförallt avsett att användas vid utbildning och vidareutbildning av uppfödare och domare samt andra intresserade. Målet är att bidra till att ge fördjupade kunskaper om standardens betydelse.

Rasens namn stavas ibland som Ovcharka och ibland som Ovtjarka, inget anses mer rätt än det andra. I detta kompendium har vi konsekvent använt tj-stavningen då det är den stavning som skrivits i den svenska standarden. Sredneasiatskaja Ovtjarka är namnet på originalspråket och den svenska översättningen är centralasiatisk herdehund/ovtjarka. I vardaglig text förkortas namnet ofta CAO och internationellt går de ibland under namnet Alabai.

Rasen har använts under tusentals år och hårdighet, hälsa och funktionalitet har varit absolut nödvändigt för dess överlevnad. Även idag skall detta vara ledord för rasen. Rasens karaktärsegenskaper så som: stark, orädd och funktionalitet/hälsa skall ses som en absolut avgörande bedömningsgrund. Rasens bakgrund som herdehund/vakthund kan visa sig som ett ointresse och ett avvaktande gentemot främlingar, detta är helt normalt. Det är dock inte acceptabelt att hundarna är rädda och otrygga.

Rasen är numerärt liten i Sverige men avsevärt större i öststaterna. Det är viktigt att ha förståelse för att rasen är heterogen och att detta inte är ett fel. Första kullarna föddes i Sverige under 2007 och endast enstaka kullar har fötts årligen därefter. Populationen i Sverige baseras därför i stor del på import och ofta ses utländska utställare på svenska utställningar.

Domare bör närma sig hundarna lugnt och en dialog med föraren angående hundens temperament bör hållas innan hunden hanteras. "Hands-off" bedömning sker ibland och är acceptabelt.

Ursprunget för rasen och dess användningsområde kräver att karaktärsdrag, hälsostatus och anatomisk konstruktion genomgående skall vara anpassat för ett funktionellt och aktivt liv.

FCI-nummer 335
FCI-standard på engelska publicerad 2011-02-09
FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13
Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2011-08-18

Ursprungsland/hemland:

F d Sovjetunionen (regioner i Centralasien)/Ryssland

Användningsområde:

Vakthund

FCI-Klassifikation:

Grupp 2, sektion 2

Bakgrund/ändamål:

Sredneasiatskaja ovtjarka, den centralasiatiska herdehunden, har mycket gamla anor. Rasen har utvecklats under naturlig, tuff selektion under tusentals år i de vidsträckta områden som sträcker sig från Kaspiska havet till Kina och från Ural till Afghanistan. Hundarna har sitt ursprung från antikens hundar i Tibet och från olika nomadstammars boskapshundar som är nära besläktade med den mongoliska herdehunden och tibetansk mastiff. Sredneasiatskaja ovtjarka användes främst till att vakta boskap och herdarnas bosättningar och egendom. Hårda levnadsförhållanden och en ständig kamp mot rovdjur har påverkat både exteriören och karaktären och gjort den stark, orädd och medveten om att spara på krafter. I ursprungsområdena var rasen främst använd för skydda djuren mot rovdjur och som vakthundar. Arbetet med att konsolidera rasen började i Sovjetunionen under 1930-talet.

Viktiga saker att komma ihåg gällande rasen:

- *Har mycket gamla anor, dess historia sträcker sig tusentals år tillbaka i tiden.*
- *Levt ihop med nomader i karga och tuffa miljöer, där de vaktat boskap, herdar och egendom.*
- *Skall utstråla hårdighet, kraft, harmoni och uthållighet.*
- *Är storvuxen och muskulös med tydligt definierad könsprägel.*
- *Kroppslängden skall endast något överstiga mankhöjden.*
- *Färdigutvecklad först vid tre års ålder.*
- *Skall vara självsäker, balanserat tystlåten, stolt och oberoende.*
- *Modig.*
- *Stark revirinstinkt.*
- ***Rasens karaktärsegenskaper gör att domare bör ha en ordentlig kontakt med föraren innan hantering.***

Det är av yttersta vikt att rasen bibehåller de kvalitéer som krävs för att fungera som herdehund. Styrkan och oräddheten har varit livsavgörande och får inte gå förlorade. Det är viktigt att tänka på rasens ursprung och att domaren inför hantering närmar sig ekipaget på ett lugnt sätt. Om domaren finner lämpligt kan föraren visa hundens tänder.

Förväxla inte ett ointresse för nya människor med ängslighet eller osäkerhet. En ovtjarka ska inte vara rädd.

Rasen har utvecklats och levt över mycket stora områden vilket har gett skilda exteriöra typer. Ingen av typerna ska premieras högre än de andra. Se sida 3-4 för exempel och mer utförlig förklaring.

Rasen ska kunna klara fysisk påfrestning och ha en sådan konstruktion att den inte ska behöva veterinärmedicinsk hjälp på grund av sin konstruktion.

Styrka, sundhet och friskhet är ledord.

Det finns de tunga och mer "runda" hundarna som ofta har mycket löst skinn och mycket grov benstomme, ofta med rundad hjässa och kraftiga kinder.

Det finns de mer smidiga och atletiska hundarna som ofta är stramare i huden än de "tunga", de har även mer skarpa drag i huvudets konstruktion.

Det finns även de som har mer klassiska molossoida drag.

Helhetsintryck

Sredneasiatskaja ovtjarka skall vara harmoniskt byggd, storvuxen och måttligt lång (varken lång eller kort i kroppen). Kroppen skall vara robust, voluminös och muskulös, men musklerna skall inte vara framträdande. Könsprägel skall vara tydligt definierad. Hanhundar är mer massiva och imponerande än tikar och de har mer uttalad manke och större huvud. Rasen är färdigutvecklad vid tre års ålder.

Fel

Lätt avsteg från rastyp.

Tik som tenderar maskulin typ.

Allvarliga fel

Tydligt avsteg från efterfrågad typ och konstitution.

Högställd; lätt stomme, mjuk muskulatur.

Diskvalificerande fel

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Hanhund som är feminin.

Viktiga måttförhållanden

Kroppslängden skall endast något överstiga mankhöjden. Storvuxenhet föredras men en proportionerlig konstruktion måste bibehållas.

Benlängden, mätt upp till armbågarna, skall vara 50-52% av mankhöjden.

Nospartiets längd är mindre än halva huvudets längd men längre än en tredjedel.

Uppförande/karaktär

Sredneasiatskaja ovtjarka skall vara självsäker, balanserat tystlåten, stolt och oberoende. Rasen är modig och har hög bruksförmåga, uthållighet och en naturlig revirinstinkt. Oräddhet för stora rovdjur är karakteristiskt för rasen.

Allvarliga fel

Hetlevrad.

Diskvalificerande fel

Aggressiv eller extremt skygg.

Timid, överexalterad.

En centralasiatisk ovtjarka skall vara rejäl och kraftfull. Den ska vara storvuxen men får inte vara obalanserad. Viktigt att tänka på är könsprägel och att de utvecklas sent.

Tik av utmärkt typ (5 mån respektive 2,5 år).

Den centralasiatiska ovtjarkan ska upplevas som stor och proportionerlig. Storleken i sig är inte eftersträvarvärt utan det måste följa med en balans. De exakta mått som anges i standarden är ett ideal och ett förtydligande av konstruktionen, inget som bör mätas eller ensamt fokuseras på.

Det är viktigt att tänka på rasens mentalitet. Skygga, ängsliga, och omotiverat aggressiva ska inte placeras före hundar med gott psyke. Extrem skygghet/aggressivitet ska inte prisbelönas.

Rasen har egenskaper som gör den till en **mycket stark och god vaktare och de egenskaperna skall värderas** och är inte något skäl till prisnedsättning.

Domare måste agera på ett sådant sätt att de inte provocerar hundarna.

Hanhundar med utmärkta helhetsintryck.

Tikar med utmärkta helhetsintryck (t.v. ungtik, t.h. 10 år gammal tik).

Tik med utmärkt helhetsintryck vid 8 respektive 22 månaders ålder.

Huvud

Huvudet skall vara massivt och i balans med helheten. Huvudformen är närmast rektangulär, sett både från sidan och ovanifrån.

Skalle

Skallparti

Skallen skall vara djup. Pannan skall vara flat och skallen flat och lång. Nackknölen skall vara uttalad men knappast synlig beroende på den välutvecklade muskulaturen. Ögonbrynsbågarna skall vara måttligt uttalade.

Fel

Rundad skalle, smalt nosparti, smal underkäke, smal nostryffel.

Stop

Stopet skall vara måttligt uttalat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor, välutvecklad men inte nå utanför nospartiets helhetskontur. Nostryffeln skall vara svart men hos hundar med vit eller fawnfärgad päls kan nostryffeln vara ljusare.

Nosparti

Nospartiet skall vara trubbigt och måttligt långt, det är nästan rektangulärt, sett från sidan och ovanifrån, och smalnar endast obetydligt mot nostryffeln. Nospartiet skall vara voluminöst, djupt och väl utfyllt under ögonen. Nosryggen skall vara bred, rak och ibland aningen sluttande. Hakan skall vara välutvecklad.

Läppar

Läpparna skall vara tjocka och de övre skall vara åtliggande och täcka de undre när munnen är stängd. Fullständig, svart pigmentering på läppränderna föredras.

Fel

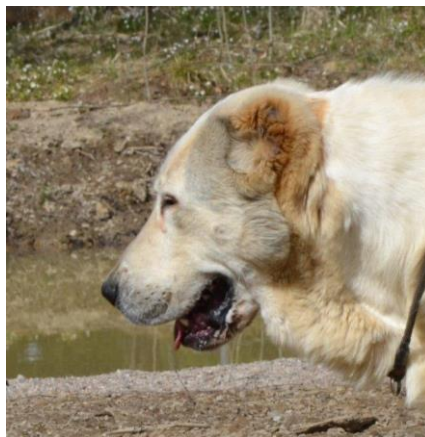
Läppar som är tunna eller löst hängande.

Huvudet ska vara kraftigt men inte överdrivet tungt, ej heller snipigt.

Huden på huvudet får inte vara så lös eller överflödigt att det bildas hudveck eller öppna ögonlock.

På en kuperad hund ger huvudet ofta en association till ett isbjörnshuvud på de med öronen kvar så är inte den känslan lika uppenbar.

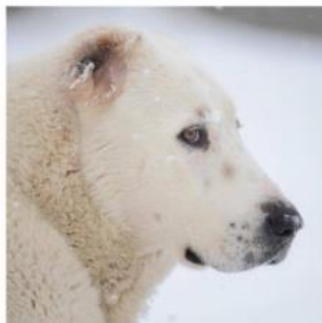
Huvud av utmärkt typ.

Stopets markering kan variera mellan individer, det är ok så länge inte huvudet får ett felaktigt uttryck.

Ljusare färg på nostryffeln bör kommenteras.

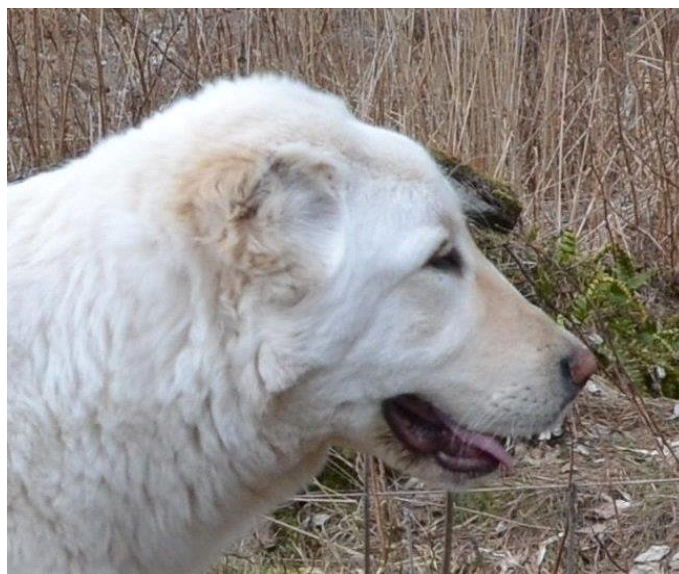
Tik med bra stop, nosparti och läppar.

Ett smalt eller snipigt nosparti är inte önskvärt, inte heller klent bett eller tunn haka/underkäke.

Tunna och lösa läppar är ett fel som ska bedömas utifrån hur gravt felet är. Djupa läppfickor och alltför överflödigt hud är en källa till problem för alla hundar och är inte önskvärt.

Huvud av utmärkt typ.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara starka och breda. Tänderna skall vara stora, vita, väl ansatta mot varandra och totalt 42 till antalet. Framtänderna skall vara ansatta på linje. Saxbett, tångbett och även omvänt saxbett är accepterat. Hörntänderna skall vara placerade väl åtskilda. Tandskada som inte påverkar bettets funktion anses oväsentligt.

Diskvalificerande fel

Överbett eller kraftigt underbett.

Kinder

Kindbenen skall vara långa och välutvecklade utan att negativt påverka huvudets rektangulära helhet.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora och ovala. De skall vara brett men måttligt djupt ansatta och blicken skall vara riktad rakt framåt. Ögonfärgen skall vara från mörkt brunt till hasselnötsbrunt. En mörkare färg föredras. Ögonkanterna skall vara tjocka och helst utan att de nedre kanterna är för lösa. Tredje ögonlocket får inte synas. Fullpigmenterade ögonkanter föredras. Oavsett pälsfärg skall ögonkanterna vara svarta. Uttrycket skall vara självsäkert och värdigt.

Fel

Ögon som är snedställda, tätt ansatta, lösa ögonkanter.

Allvarliga fel

Ögon som är för ljusa eller utstående.

Diskvalificerande fel

Olikfärgade ögon, blå eller gröna ögon, skelögd.

Öron

Öronen skall vara medelstora, trekantiga, hängande, tjocka och lågt ansatta. Den nedre delen av öronbasen skall vara i nivå med, eller något under ögonen. Traditionell öronkupering (där nästan hela örat är bortkuperat) förekommer fortfarande i rasens hemland och i länder där det inte är förbjudet enligt lag.

KUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

Fel

Högt ansatta öron.

Utmärkt huvud.

Hängande ögonlock eller inrullade ögonlock innebär en hälsopåverkan och ska kommenteras.

Tik med utmärkta ögon och öron.

Då öronen har varit kuperade är inte fokus på öronen stor. En hund bör inte få prisneddrag för öronställningen om inte helhetsintrycket blir kraftigt påverkat.

Hals

Halsen skall vara medellång, mycket kraftfull, oval i genomskärning, välmusklad och lågt ansatt. Dröglapp är karakteristiskt för rasen.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara proportionerlig och fast och den typiska överlinjen skall behållas även i stående.

Allvarliga fel

Överlinje som sluttar.

Manke

Manken skall vara väl uttalad, särskilt hos hanhundar. Den skall vara lång, hög och med tydlig övergång till ryggen.

Rygg

Ryggen skall vara rak, välmusklad och den faktiska längden skall vara ungefär hälften av avståndet från manke till svansrot.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort, brett, välmusklat och något välvt.

Kors

Korset skall vara måttligt långt, brett, välmusklat och aningen sluttande mot svansansättningen. Mankhöjden överstiger höjden över korset med 1-2 cm.

Fel

Överbyggd. Något kort kors.

Allvarliga fel

Kors som är högre än manken.

Smalt, kort och brant kors.

Mängden överflödig hud får inte bli så stor att huden viker sig dubbel och riskerar att ge hudirritation.

Hane med alldeles för mycket löst skinn.

Rygglinjen ska vara fast men det är helt normalt att huden rullar något i rörelse.

Ungtik med genomgående god konstruktion för åldern. På svansen syns det att hon är av långhårig variant (i sommarpäls). Se sida 12.

Vuxen tik med genomgående god konstruktion. På svansen syns det att hon är av korthårig variant. Se sida 12.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup, tydligt utvecklad och breddas bakåt. De "falska" revbenen skall vara långa. Bröstkorgens undre del skall vara i nivå med armbågarna eller något lägre. Förbröstit skjuter ut något framför skulder/överarmsleden.

Underlinje/buk

Buklinjen skall vara måttligt uppdragen.

Svans

Svansen skall vara tjock vid roten och ganska högt ansatt. Den naturliga svansen bärs i båge, likt en skära, eller i en lös ringla som börjar böjas vid den sista tredjedelen av svansen. När hunden är alert höjs svansen i höjd med rygglinjen eller något över. Svansen är hängande när hunden är i vila. Traditionell svanskupering (med en tredjedel lämnad) förekommer fortfarande i rasens hemland och i länder där det inte är förbjudet i lag. Okuperad och kuperad svans är likvärdigt.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

Allvarliga fel

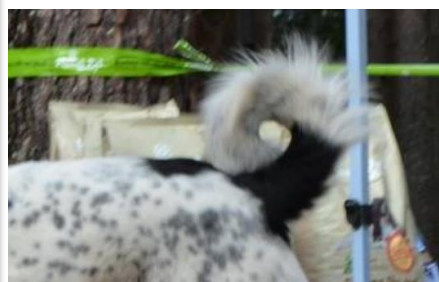
Naturlig stubbsvans, kroksvans.

Hane med utmärkt bröstkorg och underlinje.

Att svansen bärs högt och rullas upp över ryggen under rörelse är helt normalt.

Kuperad svans (uppe t.v.) kontra naturlig svans som bärs på olika sätt.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Frambenen skall vara raka med kraftig benstomme, sedda framifrån skall de vara parallella och inte tätt ställda. Sedda från sidan skall de vara raka.

Fel

Smal front.

Diskvalificerande fel

Slappa leder.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa, välmusklade och väl tillbakalagda. De skall bilda en vinkel mot överarmen på ungefär 100 grader.

Överarm

Överarmarna skall vara snedställda, långa och starka.

Armbåge

Armbågarna skall vara korrekt ansatta, varken inåt eller utåtvridna.

Underarm

Frambenen skall vara raka, långa och med kraftig benstomme. De skall vara ovala i genomskärning.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara måttligt långa, breda, starka och uppräta.

Allvarliga fel

Raka, stela mellanhänder, svaga mellanhänder.

Framtassar

Framtassarna skall vara stora och rundade med välvda tår och tjocka voluminösa trampdynor. Klorna får vara alla färger.

Fel

Platta tassar och långa tår.

Genomgående för framstället gäller att benen ska vara raka och som genom sin konstruktion ger en uthållighet och styrka.

Välbyggd hane.

Hane med kraftfull front.

Bakställ**Helhet**

Bakifrån sett skall bakstället vara rakt och parallellt, något bredare ställt än framstället.

Fel

Övervinklat bakställ.

Allvarliga fel

Underställt bakställ.

Diskvalificerande fel

Slappa leder.

Lår

Låren skall vara breda och måttligt långa med stark muskulatur.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade och varken inåt- eller utåtriktade.

Underben

Underbenen skall ha nästan samma längd som lårbenen.

Has/hasled

Haslederna skall vara måttligt vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall starka, av måttlig längd och lodrätt ställda. Baksporrar skall inte finnas.

Baktassar

Baktassarna skall vara stora och rundade med välvda tår och tjocka voluminösa trampdynor. Klorna får vara alla färger.

Fel

Platta tassar och långa tår.

Genomgående för bakstället gäller att benen ska vara raka och som genom sin konstruktion ger en uthållighet och styrka.

Ett vanligt fel är att hundarna är alltför raka i sina bakbensvinklar. Både övervinkling och undervinkling är ohälsosamma fel som bör beaktas.

Korrekt bakställ.

Enligt svensk lag är det förbjudet att avlägsna baksporrar och därmed bör förekomst av sporrar beaktas.

Rörelser

Rörelserna skall vara balanserade och elastiska. I trav skall frambenen ha fri räckvidd och bakbenen kraftfull drive. Överlinjen skall vara stadig under rörelse. Alla leder skall böjas utan ansträngning. Vinklarna i bakstället är tydligare under rörelse än när hunden står still.

Fel

Höga frambensrörelser, något oregelbundna rörelser.

Diskvalificerande fel

Oregelbundna rörelser.

Hud

Huden skall vara tjock, elastisk och löst liggande för att motverka skador i batalj med rovdjur.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara riklig, rak och grov med välutvecklad underull. Pälsen på huvudet och frambenen skall vara kort och tät. Pälsen på manken är ofta längre. Täckhåret kan vara kort eller något längre. Beroende på täckhårets längd kan det förekomma kortare päls (3-5 cm) som täcker hela kroppen eller längre päls (7-10 cm) vilken då formar man på halsen, längre behåring bakom öronen, på baksidan av benen samt på svansen.

Fel

Mycket kort päls.

Diskvalificerande fel

Päls som är lockig eller mjuk.

Färg

Alla färger är tillåtna med undantag för: genetiskt blått och genetiskt brunt i någon kombination, liksom tanfärgat med svart sadel.

Diskvalificerande fel

Pälsfärg med någon kombination som är genetiskt brunt eller genetiskt blått.

Tanfärgad med distinkt svart mantel.

Rörelserna skall vara kraftfulla och en centralasiatisk ovtjarka ska röra sig mjukt med lätthet och spänst, den får inte upplevas som tung eller trög. En ovtjarka är en arbetande hund och därför måste den ha ett hållbart rörelseschema.

Två utmärkta hundar av olika typ.

All form av hälta eller oren och stel gång ska kommenteras.

Huden ska ligga löst för att motverka skador vid sammandrabbningar med rovdjur. Då huden är lös kommer den i viss mån att rulla då hunden rör sig. Huden får inte vara så överflödigt att den viker sig och riskerar att ge hudirritationer.

Det finns två hårlag; korthårig och "något längre". Korthåriga hundar har rejält med underull och en kraftig, tät päls. Pälsen varierar kraftigt mellan sommar och vinter och kan på sommaren vara riktigt tunn, vilket är som sig bör. Under vintern är pälsen, täckhår och underull ofta så riklig att pälsen närapå står rakt ut. De hundar med det längre hårlaget har även de mycket varierande päls mellan sommar och vinter. De långhårigas päls varierar mellan individer, vissa har bara en kraftigare längre krage och man men med kortare päls på rygg och ben, andra har längre päls över hela kroppen. De ska dock inte ha så lång päls att de kan anses vara "långhåriga" – framförallt ska de inte ha lång päls på hjässan eller på benens utsidor. Den främsta skillnaden mellan de två pälsvarianterna syns på manen, manken, svansens behåring och byxorna på bakbenen. De båda hårlagen är bägge korrekta och av likvärdig kvalitet.

Hund till vänster med "lång päls" och hund till höger med "kort päls".

Rasen är anpassad för ett liv utomhus och pälsens funktion är av yttersta vikt. Många av hundarna lever sitt liv utomhus och därför är det inte praktiskt eller funktionellt möjligt att bada/schamponera/föna hundarna inför en utställning. Hundarna skall ha sitt naturliga fett kvar och inte ges prisnedsättning av den anledningen.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund : minimum 70 cm

Tik: minimum 65 cm

Storlek är önskvärt men proportionerlig konstruktion måste bibehållas.

Vikt

Hanhund : minimum 50kg

Tik: minimum 40 kg

Allvarliga fel

Mankhöjd 2 cm under minimum.

De exakta måtten i standarden bör ses som ideal och är ingenting som bör mätas eller ensamt fokuseras på.

Rasen utvecklas långsamt och anses inte vara fullt utvecklande före tre års ålder, varför en stor och tung unghund kan bli överväxt när den är färdigutvecklad.

Beroende på ursprung varierar hundarna i grovlek och tyngd. Det är inte rätt att premiera storlek framför anatomisk korrekthet.

Två hanar av olika typer, men bägge två av utmärkt kvalitet.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Fel

- Lätt avsteg från rastyp.
- Tik som tenderar maskulin typ.
- Rundad skalle, smalt nosparti, smal underkäke, smal nostryffel.
- Ögon som är snedställda, tätt ansatta, lösa ögonkanter.
- Högt ansatta öron.
- Läppar som är tunna eller löst hängande.
- Överbyggd. Något kort kors.
- Smal front.
- Övervinklat bakställ.
- Platta tassar och långa tår.
- Höga frambensrörelser, något oregelbundna rörelser.
- Mycket kort päls.

Allvarliga fel

- Hetlevrad.
- Tydligt avsteg från efterfrågad typ och konstitution.
- Högställd; lätt stomme, mjuk muskulatur.
- Ögon som är för ljusa eller utstående.
- Överlinje som sluttar.
- Kors som är högre än manken.
- Smalt, kort och brant kors.
- Naturlig stubbsvans, kroksvans.
- Raka, stela mellanhänder, svaga mellanhänder.
- Underställt bakställ.
- Mankhöjd 2 cm under minimum.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Timid, överexalterad.
- Hanhund som är feminin.
- Överbett eller kraftigt underbett.
- Olikfärgade ögon, blå eller gröna ögon, skelögd.
- Slappa leder.
- Pälsfärg med någon kombination som är genetiskt brunt eller genetiskt blått.
- Tanfärgad med distinkt svart mantel.
- Päls som är lockig eller mjuk.
- Oregelbundna rörelser.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Fel som innebär en belastning på hundens fysiska förmåga ska ge anmärkning och prisnedsättning beroende på felets art.

Hundar som bereder sina ägare svårigheter med hanteringen på grund av sitt temperament ska ges nedsatt pris. Att försvara sin ägare mot hot och okända kan ligga nära till hands för dessa hundar, därför måste domare tänka på sitt agerande vid mötet med hund och förare. Domare bör ha en dialog med ägaren om hundens temperament och respektera individuella skillnader.

Okontrollerad, oannonserad och omotiverad aggressivitet är diskvalificerande.

www.ovcharkaklubben.se

Svenska Ovcharkaklubben
Svenska Bergs- och Herdehundklubben
Framtaget för domarkonferens 2016
KOMPENDIUM 2016